

Sygn. akt III KK 369/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **A. O.**,

skazanego z art. 244 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 12 października 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 27 maja 2022 r., sygn. akt IV Ka 211/22,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 14 lutego 2022 r., sygn. akt II K 759/21,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze pozbawienia wolności i w tym zakresie sprawę przekazuje
Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim do ponownego
rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 14 lutego 2022 r., sygn. akt II K 759/21, A O. został uznany za winnego tego, że w dniu 13 października 2020 r. w G., przy ul. [...], prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy m-ki V. o nr rej. [...], nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp., sygn. akt. II K. 807/19, z dnia 05.09.2019r, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego na okres 3 lat, jednocześnie nie stosując się do decyzji nr [...], wydanej przez Prezydenta Miasta G., z dnia 30.07.2020 r. o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, tj. przestępstwa z art. 244 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z 11 § 2 k.k., za które – na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto, na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, który – podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności kary – wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez warunkowe zawieszenie wymierzonej oskarżonemu kary na okres 3 lat tytułem próby.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. wyrokiem z dnia 27 maja 2022 r., sygn. akt IV Ka 211/22, zmienił orzeczenie Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności złagodził do jednego miesiąca, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Wyrok Sądu drugiej instancji został zaskarżony – w zakresie orzeczenia o karze - na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego, który we wniesionej kasacji podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k., polegającego na zaniechaniu przeprowadzenia prawidłowej, wszechstronnej i rzetelnej kontroli odwoławczej orzeczenia Sądu pierwszej instancji, zainicjowanej apelacją wniesioną przez obrońcę oskarżonego, poprzez nienależyte rozważenie zawartego w tejże apelacji zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego, na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, co doprowadziło do wydania

reformatoryjnego w tym zakresie wyroku z rażącą i mającą istotny wpływ na jego treść obrazą prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 244 k.k., poprzez orzeczenie wobec oskarżonego, na podstawie przywołanego przepisu, kary 1 miesiąca pozbawienia wolności, czyli w wymiarze poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego tym przepisem.

Wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uprawniało do jej rozpoznania na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie bowiem wskazano w kasacji na wadliwie przeprowadzoną kontrolę instancyjną, której rezultatem była rażąca obraza art. 244 k.k. w zakresie możliwej do orzeczenia kary w ramach określonej w tym przepisie sankcji względnie oznaczonej.

Zgodnie z art. 244 k.k. w brzmieniu nadanym mu przez art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2017.966), która weszła w życie 1 czerwca 2017 r., kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, nie zaś – jak w poprzednim stanie prawnym – do lat 3, co uprawniałoby wymierzenie za ten występki kary miesiąca pozbawienia wolności (art. 37 § 1 k.k.). Zagrożenie karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności za występki opisany w art. 244 k.k. nie zmieniło się również po jego nowelizacji z dniem 1 stycznia 2022 r. na mocy art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 października 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2021.2054).

Nie bez racji Autor kasacji wskazuje, że w zaskarżonym wyroku nie wskazano żadnej podstawy do wyjścia poza granice ustawowego zagrożenia. Zresztą, biorąc pod uwagę dolną granicę ustawowego zagrożenia przestępstwa określonego w art. 244 k.k., w świetle art. 60 § 6 pkt 4 k.k. nadzwyczajne złagodzenie kary w tym przypadku mogłoby polegać jedynie na orzeczeniu kary ograniczenia wolności albo grzywny, nie zaś kary pozbawienia wolności. Podstawy do wymierzenia kary miesiąca pozbawienia wolności – w omawianym przypadku – nie dawałoby również zastosowanie art. 37a k.k. Wymierzenia wyłącznie tak ukształtowanej kary nie dawałoby również przepis art. 37b k.k. Nie może więc być żadnych wątpliwości co do tego, że Sąd odwoławczy, wymierzając skazanemu karę miesiąca pozbawienia wolności, wobec obowiązywania od daty czynu do daty wyrokowania dolnej granicy ustawowego zagrożenia wynoszącej 3 miesiące pozbawienia wolności dopuścił się oczywistej i rażącej obrazy art. 244 k.k., skutkującej pozbawionym podstaw prawnych złagodzeniem odpowiedzialności karnej skazanego. Konieczne stało się zatem uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

(r.g.)

[ms]